

TARZAN ZÉRÓ

Zanza novellák

A JÖVŐIDEJŰ FOGALMAZÁSOK SZÜKSÉGESSÉGÉRŐL

Öcsi és Pali hamarosan megszületnek. Egyazon falu két végén fogják meglátni a napvilágot, Öcsi május 7-én, Pali két hónappal később, július 19-én. A különbség ellenére have-
rok lesznek gyerekkorukban, és együtt járnak majd focizni a legelő melletti focipályára.

Pali jobban rúgja majd a labdát, mint Öcsike. Öcsi centert fog játszani, aki középről felfut a kapura és gólt lő. Öcsi másfél éves focizás alatt hatvanhét kapufát és nyolcvanegy gólt fog rúgni összesen, mikor egy szép napon feladja a focit, hogy helyette zenét tanuljon.

Palira szebb focistakarrier vár. Őt le fogják szerződtetni tizenhat éves korában a megyei klubcsapathoz. Pali szépen halad majd a fociban előre, ha nem lenne az edzője Doki bácsi.

...De igenis Doki bácsi lesz Pali edzője. És ez rossz, mert az edző szereti az italt. Edzés után a kocsmába fogja hívni Palit azzal a szöveggel, hogy „olyan jól focizol, Pali-kám, hogy megérdemelsz egy-két kortyot a futás után!” Pali, aki edzés után szomjas is lesz, meg fáradt is lesz, mégis elmegy majd a kocsmába Doki bácsival fröccsözni.

És ez ismétlődni fog mindaddig, amíg Pali rászokik az italra. Doki bácsi akkor már nem lesz edző, csak egy kupa-társ a kocsmában. Doki elég hamar elpatkol májbetegségben.

Pali nem is sejti, hogy a kocsmába lesz hátralévő életének színtere. Egész nap a kocsmában ül majd és fűtől-fától kéreget, hogy teljék az italra. A kocsmáros egy idő után már nem fog hitelt adni neki.

Ekkor jut majd Pali anyja arra az elhatározásra, látva fia reménytelenségét, hogy vasárnap reggelenként felutazzon Szegedre a piacra. Összeszedi, ami itt Jugóban olcsó és buknak rá a magyarok. Fog vinni Cézár konyakot, Vegetát, Jugoton hanglemezeket, harisnyanadrágot és rágógumit a szegedi piacra. Miután eladja mind, a kapott pénzen vesz majd cigit, parfümárut meg kávét, így jön majd vissza.

Pali egész nap a kocsmában fog ülni. Ő adja el a cigit és a paacsulit, amit az anyja hoz Szegedről. Pali nagy díler lesz egy idő után. Adósságait visszafizeti, kövér aranygyűrűket visel majd a bal kezén és kisvártatva rendelésre is dolgozik, mit hozzanak Szegedről. Két év elteltével már autóval fog a kocsmába járni. Jó sora lesz Palinak, na. Ez az igazság.

Egy este nyílik majd a kocsmajátó és egy ismeretlen lép be rajta. Onnan lehet megismerni, hogy a nadrágja szára rövid lesz és ott kilátszik a lába szőre. Pontosabban az a lószőr-szerű bozont, ami a lábát fogja övezni. Az idegennek bántóan szúrós lesz a pillantása, a szeme nem sok jót fog elárulni. Pali fölnevez majd a poharából, amit ekkor fog inni. Mindig fröccsöt iszik egyébként, de éppen akkor, akkor este kivételesen vodkát iszik pezsgővel. Nem lesz senki a kocsmában, mert a kocsmáros éppen hátramegy a ludakat bezárni. Ez is ritkán fordul majd elő, de aznap este így lesz. Az idegen belép majd és Palira ránéz. Mindössze ketten lesznek a kocsmában.

„– Hát te mit akarsz?” – akarná Pali kérdezni az idegent. Az nem fog szólni semmit sem. Se azt, hogy „selyemharisnyát”, se azt, hogy „ballonkabátot”, se azt, hogy „kölnivizet”, nem fog szólni semmit sem. Csak sújt egyet a szemével és Pali szótlánul visszahullik az örök nyelvtani múlt időkbe.

Záráskor Palit a kocsmasztalra bukva találja a visszajövő kocsmáros.

„– Hát emez még mindig nem ment haza?” – fogja szörnyülködve kérdezni a senkitől.

INGYENÉLŐK LAKOMÁJA

Rendelj pizzát! Itt egy pizza ezer dollár. Hússzor drágább, mint máshol. A mi pizzánkon nincs semmi különös. Olajbogyó sincs, ketchup sincs, sajt sincs rajta, semmi nincs. Mi, a pizzasütés nagymesterei mégis hússzor drágábban adjuk ezt a pizzát. Ha meg eszed, megváltozol. Kinő a hajad új frizurával, kocsidon beforrad a horpadás. Cipődön állandóan ragyog a fény, és még éjjel is! Nem kell vitamint szedned többé! Szájadban a fogak sorrendje örökre megváltozik: a tépőfogak kerülnek előre. Igényes leszel: csak a legdrágább mosóporral mosatsz. Szemed alatt a ráncok maguktól fölvarródnak. Erős leszel, mint a bomba! Ilyen a mi pizzánk, boy!!!

És még valami: ezt a pizzát hanglemezként is hallgathatod. Csak földobod a lemezját-

szóra, rá a tút és csendül a dal! Örülj, hogy nálunk rendelhetsz pizzát! Az életedet mindenestre meghagyjuk. Sose feledd, amit most mondunk: mi, a pizzasütés nagymesterei megsózzuk neked az éjszakát, de a nappalod... maradjon édes!

ÚTJAVÍTÓK DIADALA

Vajon észrevették-e már, hogy reggelre kelve sokkal több gödör van az utakon, mint előző este, mikor aludni tértek? A növekvő fővárosi forgalomban nem egyszerű betömni a tátongó lyukakat. Az ellenőrző szolgálat mintegy háromezer új gödört regisztrál reggelente. Még nevet adni sem egyszerű az új gödröknek, mert az elnevezések fogyatkoztak vannak. Nevet adni márpedig kell, különben hogyan értesíthetnénk a hátramaradtakat, hozzátartozóik vajon melyik gödörbe estek bele? Az útfoltozók csak akkor végezhetnek a javítással, ha munkaidőben is dolgoznak. Valósággal versenyt futnak az idővel! A gödrök pedig sokasodnak. Gyanítom, valakik az éj leple alatt gödröket telepítenek az utakra. E feltevés azért is megalapozott, mert a gödrök elhelyezkedése szatellitől szemlélve különös rajzolatokat mutat. A legnagyobb konfiguráció egy nyúl fülére emlékeztet. A másik csillagkép egy hatalmas A-betűt mintáz. Távolabb, a Sarkcsillag irányában kürtőkalaphoz hasonlóan helyezkednek el a gödrök.

A tudósok azt vélik kiolvasni az üzenetből, hogy „a nyúl... kiugrik... a cilinderről”. ...Vagy talán mégsem? Kiugrik vagy nem ugrik? Mindenesetre meg kell várnunk, hogy a gödrök teljesen elborítsák az utakat. Ekkor, de csakis ekkor lesz ismét egyenletes az utak felülete. Egészen addig, míg valaki az éj leple alatt egy dombocskát telepít az utakra.

A PILLANGÓFINGÓ

Én a cirkuszban láttam a pillangófingót. Frakkban és cylinderben állt a porond közepén a reflektorok fényében, szorított egyet a hasán és milliő színes pillangó, mint a cukorkák aranyozott papirosa, repült ki nadrágjából és lebegett körülötte. Ez a kép, melyet oly régen, gyermekként a cirkuszban láttam, ez a kép olyan szép volt, olyan maradandó, hogy nincs mit hozzátennem. Csak elképzelni lehet, és kész.

Orvosnovella

Amikor meghallottam doktor Cullox szavait, miszerint „az Ön veseátültetése kétszáz-negyvenezer dollárba kerül”, jéggé váltam az idegességtől. Az igazság az, hogy szólni sem bírtam, egészen megdermedve ültem a karosszékből, mely a rendelőben állt. Doktor Cullox észrevette a rám gyakorolt hatást. – Ez az ár természetesen egy új vesére vonatkozik, elsőosztályú kórházi körülmények között – tette hozzá az előzőekhez.

„Nézze...” – akartam mondani, vagy talán mondtam is, de a szájam valahogy nem engedelmeskedett, olyan nehezen törtek elő a szavak, „nézze, nekem mindenképpen szükséges a veseátültetés. De különben ennyi pénzem nincs. És nem is lesz, mert a lakás, ahol lakom, nem ér többet százezernél. Plusz bankhitel, az kétszáz. És hogyan fizetem vissza?” – Mindezt akartam a doktornak mondani, de a szájamon csak annyi préselődött ki: – Nézze... nézze...

A doktor sajnálkozó arckifejezést öltött. – Sajnálom. De az orvostudomány ma már mindenre képes. És mi, orvosok is azok vagyunk. – Kisvártatva hozzátette: – Kikísérjem?

Akár egy élőhalott lennék, föltápászkodtam a karosszékből. Doktor Cullox szintén föltállt. Előlépett a hatalmas íróasztal mögül. Átkarolta a vállamat.

– Sajnálom.

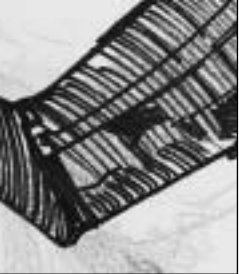
Elindultunk kettesben a piros futószőnyegen, mely az ajtóhoz vezetett. Mindketten ösztönösen a bal lábunkkal kezdtük a lépést, így együttes ringással lépegettünk a futószőnyegen.

– Ön... hol volt katona? – jutott eszembe váratlanul. Mindketten voltunk katonák, ez kiderült a „bal-láb-indít”-ből. A doktor barátságosan szorította a vállamat, úgy válaszolt.

– Texasban. A negyvenkettes tengerészgyalogosoknál.

– Ejtőernyős volt?

– Úgy bizony. 1957-ben.

- Ismerte Jimmy Cox-ot?
– A vadállatot?! Jimmy Cox-ot, a vadállatot ki ne ismerte volna a texasi ejtőernyősöknél!!
– Jimmy Cox... az én unokabátyám..! – mondtam a doktornak.
– Jimmy Cox a te unokabátyád?
– De az ám!
– Akkor tegezzük egymást!! Nahát, hogy a Cox őrmester éppen a te unokabátyád legyen!
– Úgy bizony!
Már egészen az ajtóhoz értünk. Most mindjárt lenyomja a kilincset, és én a folyosón találok magam. De nem. Doktor Cullox nem nyomta le a kilincset, hanem az ajtó előtt állva ezt mondta:
– Ide figyelj, talán mégis van más megoldás.
Visszaültünk az asztalhoz. Ez két gyors lépésbe került, máris ott ültünk a helyünkön. Én az öblös karosszékben, doktor Cullox pedig az íróasztal mögött. A most következő beszélgetést nem idézem, csak a lényegi tartalmát. A doktor elmondta, hogy részben az új vese, részben a műtét körülményei hajtják ilyen magasra az operáció árát. De ha nem ragaszkodom az érzéstelenítéshez, akkor olcsóbb. És ha nincs műtőszemélyzet, hanem csak a doktor dolgozik, akkor megint jelentősen olcsóbb. Vagy ha nincs műtő sem, akkor még olcsóbb. Az új vese pedig lehet valami más is. Ma már az orvostudomány mindenre képes. Ha nem lenne kórházi lábadozás, hanem a műtét után rögtön hazamennék, a beavatkozás költségei jóval csökkennének. Doktor Cullox az asztal egyik fiókjából elővett egy táblázatot és hosszan tanulmányozta. – Lássuk csak, hogyan lehetne ezt a műtétet mégiscsak olcsóbban elvégezni. De csak azért, mert az a vadállat Jimmy Cox a te unokabátyád.
Jobbnak láttam, ha most hallgatok. A doktor is hallgatott, de hát ő tüzetesen tanulmányozta a táblázatot. Egy kalkulátorral valamit számoltatott egy papíron. Végül összehajította a táblázatot, eltette a fiók mélyére és jelentőségteljesen rám nézett.
– Nahát, ki hitte volna... Micsoda véletlenek vannak! Visszatérve az operációd költségeire, kiszámoltam: az egész nem kerül többbe, mint huszonkét dollár és negyven cent! Még a hülyének is megéri!
– Egy új veséért 22 dollár 40 centet fizetek? – hebegtem.
– Azt nem mondtam. Csak azt állítottam, hogy ha a körülményeken módosítunk, akkor lehet ez olcsóbb is.
– És... hogyan kalkulálta ki ezt az árat?
– Most júniusban jön a nyári vásár. Várhatóan a májas ízesítésű macskakonzerv árát is leszállítják. Az jó lesz vese helyett. Nem a kórházban, hanem a szupermarketben operálunk. Műtősegéd nem lesz, csak a kasszásnő. Ugyanúgy tudja a vattát adogatni. Fölfekszel a gumi futószalagra, a magasság éppen megfelel. Az esti zárás előtt csináljuk, akkor úgysis feltakarítanak. Így a költségek jelentősen csökkennek.
– És a doktor úr... vagyis hát te... izé.. doktor Cullox is ott lesz?
– Huszonkét dollár negyven centért, including két doboz macskakonzervvel?? Hová gondolsz!
– De ha nem a doktor úr, vagyis hát te... izé... nem Ön csinálja, akkor ki végzi rajtam a veseátültetést?
– A biztonsági ember. Ne csodálkozz! Írok neki egy utasítást és pontról pontra megteszi.
– És... mit gondol... sikerülni fog?
– Hát persze. Az orvostudomány ma már mindenre képes. Ja, igen. Néhány éles késre is szükség lesz.
– Azt ... hozok magammal – mondtam beleegyezőleg.
– Meg egy konzervnyitóra.
– Értem.
Ismét az ajtó előtt álltunk, ahol a piros futószőnyeg végződött. Doktor Cullox lenyomta a kilincset. Kiléptem a folyosóra. Huszonkét dollár negyven cent, ez nem lehet igaz..! Még a hülyének is megéri!! – ez zakatolt a fejemben, miközben a lépcsőház felé indultam. A doktor utánam kiáltott: – Hej..! De tudod, miért? – A szemével hunyorított: – Jimmy Cox!
Megfordultam a folyosó végén, mutattam egy V-jelet az ujjammal és azt kiáltottam: – Cool!